

IK ONTDEED ME VAN DE ONNODIGE KLEDERDRACHT.

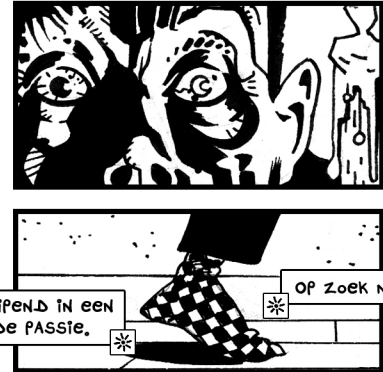

BIJ AANRAKING VAN DE KOUDE VLOER INTRODUCEERDE DE ZIEL VAN HET HUIS ZICH EN KREEG DE HERMETISCHE AMBIGUÏTEIT VAN OP ME.

HET DEED ME WAKEN OP DE GRENZEN VAN REALITEIT.

DE KITTIJGE BLAAG.. VERZUIFEND IN EEN VLOED VAN VERBLINDENDE PASSIE.

OP ZOEK NAAR..?

NAAR WAT?

NAAR WIE?

EN WAAROM?

GOD ZIET V

HET WAPPEREN VAN MIJN FAKKEL DEED HEM NAAR DE WERKELIJKHEID WEDERKEREN.

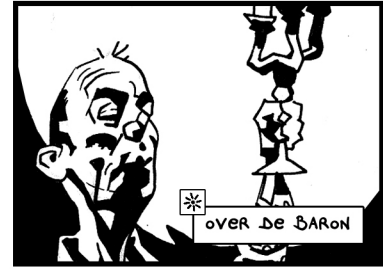
ALS DOOR HET LICHT GELIKT SPRAK DE KNUL MET EEN PUURHARTIGE TONG.

LISPELEND,

Stotterend,

MIJN WARE INTENTIES BEGONNEN BIJ DE SCHIM DOOR TE DRINGEN.

ZINGEND IN EEN VOSSENTAAL, SLINGEREND MET BASTAARDWOORDEN UIT DE KEUL VAN HET ROMAANS EN GERMAANS OVER EDUCatieve DOELEINDEN,

OVER DE BARON

EN ZIJN CREATIE.

GEEN WOORD OVER ZIJN LEVEN.

Nooit Gesproken over zijn Leed.

Hij VERLANGDE zich te VERRIJKEN.

Te verdiepen.

Te verlichten.

De meeltor spoorde me aan hem een RONDELDING te Geven.

De HUISWAARDER stemde in MAAR ER ZAT HAAR OP ZIJN BESLUIT; hij beviel me te volgen.

Terloops schreef hij en, bij God; schetste hij.

Het VERTICAAL CIRCLEREN werkte DESORIENTEREND OP MIJN BEWUSTZIJN;

Dat een VADERLANDSE creatie de hersenen zo kon BEWERKLUIGEN.

MAAR o wee DAT DE KRABBELS DIE DE BEGINNENING PRODUCEERDE ILLUSTREREN OOGDEN;

De jonge ARCHITECT VERGAT HET ILLUSTREREN VAN DE SCHADUWEN.

De KNAAP zwierde met VRAGEN.

VRAGEN die de naïeve DRANG onthulde om dat wat danend is te huldigen.

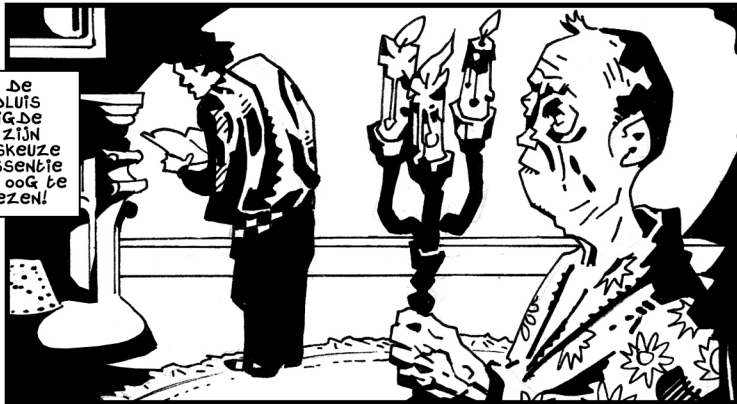

Hij kefferde over de VERGANE GLORIE die uitgesmeerd was op de CANVASSEN.

EN OP MIJN tong BRANDDE de Godvrezende WAARHEID die ik hem BESPAARDE.

Dat de WANBLUIS dreigde met zijn levenskeuze de essentie uit het oog te verliezen!

OF BARON KUMEL reeds NAAR GISTEREN verbrokken is?

Ach, wek MIJN LACHLUST niet op.

ACH! Apordeert toch die ongen!

AANSCHOUW de NASLEEP van een schepper die zijn schepping o zo bitter Lief had.

Hij sprak van de ARCHITECT; de schepper, Achter de PRACHT en PRAAL.

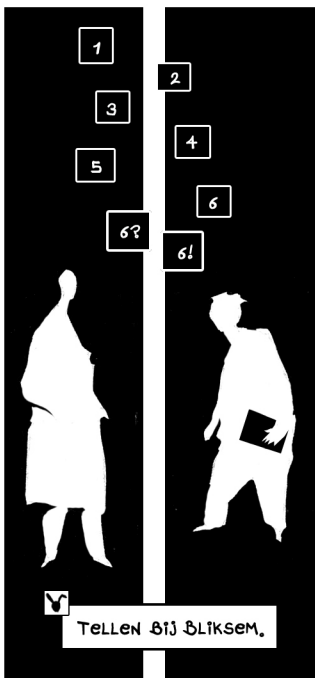
AANSCHOUW ALS GEVOLG een gedoemde NAKOMELING die de bitterheid van het geschapene in leven hield

De Hoog-geborene Heer BARON HARRY KUMEL is sedert JAREN niet meer thuis in dit huis!

Neen, jawel, jawel Godverdomme hij leeft nog!

Hallo?!

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 6?
- 6!

Tellen bij bliksem.

Oostende?

Gent?

VLAANDEREN!

GRIMLACHEN bij donder.

UREN VERSTREKEN EN ONOPHOUDELIJK
KEETSE DE REGEN BEGEN DE RUITEN.

* HIJ ZONK VERDER WEG IN ZIJN INKE
IN DE HOOP GODS DOORN TE ONTVLUCHTEN.

SUIBEN BLEEF HET GROMMEN EN GRILLEN MET
BARBAARSE WINDSTOTEN DIE DIJKEN BREKEN KONDEN.

* ZIJN ARROGANTE KENNISVERGARENDE
UITSTRALING WAS STERK AFGEZAKT.

* WAT HEMELS LICHT BEWEEGT BRENGEN KON.

VISCERAAL.

EEN WAAR VERVAL
IN SCHOONHEID BIJ
TEDERE GEFLENGDE
DRUPPEL.

DE WORTELS VAN HET HUIS WERDEN BEWAERD
EN DOOR DE HOUTEN PLINTEN BEGON HET TE MEUREN.

* MIJN BIJD VAN IMMERSTIE ZAT
ER OP, HET MOMENT VAN VER-
BREKKEN WAS AANGEBROKEN.

HERZLICHEN DANK.

* HIJ HAD HET FABSOEN
LAMPERNISSE TE BE-
DANKEN MET TWEE
WOORDEN.

* DOCH AFSCHIED
TE NEMEN MET
GEEN ENKELE.

* HEM OP EEN DIEPZWARTE NACHT
ALS DEZE VAN ZIJN NAIVTEITEN
VERLOSSEN ZOU GEEN ZIN
HEBBEN GEHAD.

* HIJ BROTSEERDE DE DONKERSTE
UREN ALSOF HIJ ZE EIGEN
WAS GEWORDEN.

* ALSOF HIJ ZICH BEVREDEN
STELDE MET DE HOOP OF
SPRANKELINGEN GAANDEWEG.

* ALSOF HIJ VERWANTSCHAP VOND MET ZIJ
DIE EEN SCHADUWBESTAAN LIJDEN.

* ALSOF HIJ RUST VOND IN EEN EEUWIG
BESTAAN MET DE DUISTERNIS.

HUIS VAN HARRY

EEN NARRATIEVE ODE IN DE
SEQUENTIELE KUNST AAN HARRY KUMEL
VRIJ NAAR JEAN RAY